

Іван Данилович Черняховський (1907-1945). Генерал армії. Двічі Герой Радянського Союзу

Іван Данилович Черняховський – радянський полководець, командувач військами 60-ї армії і 3-го Білоруського фронту. Генерал армії. Двічі Герой Радянського Союзу (1943, 1944).

Іван Черняховський народився 16 (29) червня 1906 року на Україні в селі Оксанине Уманського повіту Київської губернії (нині Черкаської області) в сім'ї залізничника. Закінчивши 5 класів школи, пішов по стопах батька, отримавши освіту в

залізничному училищі.

З 1924 року – служить у Червоній Армії. З вересня 1924 року по жовтень 1925 року – курсант Одеської піхотної школи. Член ВКПб) з 1928 року. В тому ж році, закінчивши артилерійську школу в Києві, Іван Черняхівський став командиром взводу. Потім в 1928-1931 роках проявив себе як фахівець в різних сферах військової діяльності, про що свідчать займані ним посади: командир взводу, начальник топографічного загону полку, помічник командира батареї з політичної частини, командир розвідувальної навчальної батареї.

Після закінчення в 1936 році Академії механізації та моторизації РСЧА Черняхівського призначили начальником штабу, а пізніше – командиром танкового батальйону. З травня 1938 року по липень 1940 року Черняхівський служив командиром танкового полку, а потім – заступником командира танкової дивізії. З березня 1941 року – командир 28-ї танкової дивізії Прибалтійського Особливого військового округу, у складі якої вступив у бій німецько-нацистськими загарбниками в червні 1941 року.

У Велику Вітчизняну війну командував 28-ю танковою дивізією (в грудні 1941 року вона була переформована в 241-ту стрілецьку дивізію), потім 18-м танковим корпусом (червень – липень 1942 року). З липня 1942 року – командувач 60-ю армією, з квітня 1944 року – військами Західного фронту, 3-го Білоруського фронту.

Війська під командуванням І. Д. Черняхівського успішно діяли в боях на південний захід від Шяуляя, на Західній Двіні, під Новгородом (1941 рік), в Воронежсько-Касторненській операції, Курській битві, при форсуванні річок Десна і Дніпро, в Київській, Житомирсько-Бердичевській, Рівне-Луцької, Проскуровсько-Чернівецькій, Білоруській, Вільнюській, Каунаській, Мемельській, Гумбінненській і Східно-Прусській операціях.

За успішні бойові дії війська, якими командував І. Д. Черняхівський, 34 рази відзначалися в наказах Верховного Головнокомандувача. 5 травня 1942 полковнику Черняхівському І. Д. присвоєно військове звання генерал-майор. 14 лютого 1943 йому присвоєно звання генерал-лейтенант, 5 березня 1944 року – генерал-полковник, 28 червня 1944 року – генерал армії.

Звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» (№ 1922) генерал-лейтенанту Черняхівському Івану Даниловичу присвоєно Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 жовтня 1943 року за високі організаторські здібності при форсуванні Дніпра і проявлений особистий героїзм. Другої медалі «Золота Зірка» генерал армії Черняхівський Іван Данилович удостоєний Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 липня 1944 року. Також нагороджений орденом Леніна (17.10.1943), 4 орденами Червоного Прапора (16.01.1942, 03.05.1942, 04.02.1943, 03.11.1944), 2 орденами Суворова 1-го ступеня (08.02.1943, 11.09.1943), орденами Кутузова 1-го ступеня (29.05.1944), Богдана Хмельницького 1-го ступеня (10.01.1944), медалями.

18 лютого 1945 генерал армії Черняхівський І. Д. був важко поранений на околиці міста Мельзак (нині Польща) і в той же день помер. Похорон генерала Черняхівського відбувся 20 лютого 1945 року у Вільнюсі. В знак визнання заслуг генерала у звільненні Литовської РСР від німецько-нацистських загарбників у Вільнюсі був споруджений пам'ятник.

У 1992 році прах Івана Даниловича Черняхівського був перевезений до Москви і перепохований на Новодівичому кладовищі.